Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1914.

338.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 12. listopada 1914,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek Ministerstwa handlu przez pocztową Kasę oszczędności.

§ 1.

Oprócz wypłat, które już według rozporządzenia z dnia 14. maja 1914, Dz. u. p. Nr. 108, na rachunek Centralnego Zarządu Zakładu pocztowego i telegraficznego miały być uskuteczniane za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności, należy począwszy od dnia 1. stycznia 1915 także wszystkie inne wypłaty, których asygnowanie pochodzi od Ministerstwa handlu, uskuteczniać przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 2.

Od tego rodzaju uskuteczniania wypłat są wyłączone:

a) wypłaty na rzecz uprawnionych do poboru, mieszkających za granicą;

b) wypłaty, które muszą nastąpić faktycznie w złocie;

c) wypłaty na rachunek Węgier, władz wspólnych i organów autonomicznych.

§ 3.

Dla wspomnianych w § 1. wypłat, które mają być realizowane w obrocie przekazowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności, jest organem likwidacyjnym departament rachunkowy c. k. Ministerstwa handlu. Temu departamentowi rachunkowemu należy po myśli rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 4, doręczać także wygotowania sądowych uchwał zajęcia i przekazania (zakazów dla dłużnika trzeciego), które dotychczas były przeznaczone dla kas wypłacających.

§ 4.

Do wymienionych wypłat stosowane będą zresztą postanowienia §§ 5., 6., 7. i 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, z tą zmianą, iż ewentualne reklamacye należy stale wnosić do departamentu rachunkowego, oznaczonego w § 3.

§ 5.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. maja 1914, Dz. u. p. Nr. 108, dotyczącego uskuteczniania wpłat i wypłat na rachunek Centralnego Zarządu Zakładu pocztowego i telegraficznego pozostają nienaruszone niniejszem rozporządzeniem.

Schuster włr. **Engel** włr.

339.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości i Ministrem robót publicznych z dnia 26. listopada 1914

o sądach polubownych Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków.

Na zasadzie § 15. rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. kwietnia 1914, Dz. u. p. Nr. 80, dotyczącego ubezpieczenia robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków, zarządza się:

§ 1.

Sądy polubowne Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków ustanawia się:

Dla powiatów górniczych urzędów rewirowych	z siedzibą w
St. Pölten, Wels	Wiedniu
Berno, Morawska Ostrawa, Czerniowce	Morawskiej Ostrawie
Brüx, Cieplice, Chomętów, Falknów, Elbogen	Brüx
Praga, Slane, Pilzno, Stribro, Kutnahora, Budziejowice	Pradze
Leoben, Grac, Celje	Gracu
Celowiec, Hall w T.	Celowcu
Lublana, Zadar	Tryeście
Kraków, Jasło	Krakowie
Drohobycz, Stanisławów	Drohobyczu

Sąd polubowny nosi nazwę: „Sąd polubowny Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków w . . . . . .“

§ 2.

O ile rozporządzenie niniejsze nie zawiera innych postanowień, znajdują odpowiednie zastosowanie do sądów polubownych Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 47.

§ 3.

Członkowie sądu polubownego nie mogą należeć ani do zarządu Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków lub do wydziałów rentowych ani też nie mogą pozostawać w stosunku służbowym do Zakładu.

Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje Minister sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych i Ministrem robót publicznych z pośród sędziowskich urzędników państwowych.

Jako asesorowie biorą udział w rozsprawach sądów polubownych dwie osoby z wykształceniem zawodowem, zamianowane przez Ministra robót publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami, a nadto reprezentant przedsiębiorców i reprezentant ubezpieczonych, należących do przedsiębiorstw ubezpieczonych w Zakładzie.

§ 4.

Wyboru asesorów i ich zastępców, których wybrać należy z pośród obowiązanych do ubezpieczenia przedsiębiorców i z pośród ubezpieczonych, należy równocześnie z wyborem zarządu dokonać stosownie do postanowień, zawartych w statucie Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków (§ 50. pierwszego statutu, ogłoszonego w „Wiener Zeitung“ z dnia 5. lipca 1914, Nr. 154) a to oddzielnie dla okręgów poszczególnych sądów polubownych.

§ 5.

Sąd polubowny jest wyłącznie właściwy do rozstrzygania o roszczeniach o odszkodowanie, podniesionych przeciw Zakładowi ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków, a przez ten zakład nieuznanych.

Skargę należy wnieść do tego sądu polubownego, w którym okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, obowiązane do ubezpieczenia.

Sąd polubowny jest nadto właściwy do rozstrzygania sporów między górniczemi kasami brackiemi a Zakładem ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków, które wynikają z zastosowania § 14. rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. kwietnia 1914, Dz. u. p. Nr. 80.

Właściwość sądu stosuje się przytem według siedziby górniczej kasy brackiej.

§ 6.

Podniesienie roszczeń, wymienionych w § 5., ustęp 3., niniejszego rozporządzenia, nie jest za-

leżne od terminu, oznaczonego w § 12. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 47.

§ 7.

Jeżeli w siedzibie sądu polubownego niema trybunału pierwszej instancyi, wówczas czynności kancelaryjne sądu polubownego spełnia sąd powiatowy, w którego okręgu sąd polubowny ma swoją siedzibę.

§ 8.

W miejsce politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym ma swoją siedzibę Zakład ubezpieczeń, jest w przypadkach, przewidzianych w § 6., ustęp 3., w § 7. ustęp 1., i w § 9., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 47, powołana do współdziałania ta polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym ma swoją siedzibę sąd polubowny.

§ 9.

Koszta, połączone z urządzeniem i administracyą sądów polubownych ma ponosić Zakład ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Trnka włr.

340.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu i Ministrem robót publicznych z dnia 2. grudnia 1914

o sporządzaniu planów dla dzielenia parcel w księgach gruntowych.

Na zasadzie artykułu I. rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116 (nowela o dzieleniu parcel), zarządza się:

§ 1.

Plany podziału sporządzone przez państwowy organ służbowy, rozporządzający funkcyonaryuszami budowniczo-technicznymi, a mające służyć za podstawę dla dzielenia parcel w księgach gruntowych, muszą być zaopatrzone poświadczeniem odnośnego urzędu, iż plan ten został wykonany w granicach urzędowego zakresu działania tego urzędu.

§ 2.

Sporządzone przez inne władze lub urzędy plany podziału, które w drodze rozporządzenia uznano za nadające się do tego, aby służyły za podstawę hipotecznych podziałów parcel, muszą być zaopatrzone poświadczeniem władzy lub urzędu, iż odnośny plan sporządzony został dla celów własnego zakresu służbowego.

§ 3.

Poświadczenia (§§ 1. i 2.) winny być podpisane przez powołanego do podpisywania pism urzędowych państwowego organu służbowego, władzy lub urzędu i zaopatrzone odciskiem pieczęci urzędowej.

§ 4.

Niepaństwowe władze i urzędy, które w myśl artykułu I., § 1., ustęp drugi, rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116, starają się o to, aby plany podziału, sporządzane przez ich organa dla celów własnego zakresu służbowego, uznano za nadające się do tego, ażeby służyły za podstawę hipotecznych podziałów parcel, mają zwrócić się z odnośną prośbą do Ministerstwa sprawiedliwości i przytem udowodnić swoim statutem organizacyjnym lub w inny sposób, że ich organa, które sporządzają plany podziału dla władzy lub urzędu, przez swe przygotowawcze wykształcenie techniczne dają dostateczną rękojmię należytego wygotowania planów podziału.

§ 5.

Na zasadzie artykułu I., § 1., ustęp trzeci, rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116, można uznać organa techniczne w Istryi i Dalmacyi na ich prośbę za upoważnione do sporządzania planów podziału, mogących w okręgu sądowym ich miejsca zamieszkania służyć za podstawę hipotecznych podziałów parcel.

Prośby takie należy zaopatrzyć dowodami wymaganego geodetycznego wykształcenia akademickiego i zupełnego uzdolnienia petenta do wygotowywania planów podziału i przedłożyć sądowi powiatowemu, w którego okręgu organ techniczny ma swe miejsce zamieszkania. Sąd powiatowy winien prośbę wraz z swą opinią przedłożyć w drodze służbowej Ministerstwu sprawiedliwości.

Prezydya trybunałów pierwszej i drugiej instancyi mają przy tej sposobności oświadczyć się wobec wniosku sądu powiatowego.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger włr. **Trnka** włr.
Engel włr.

341.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 4. grudnia 1914

o rozpoczęciu się ubezpieczenia robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków.

Na zasadzie § 19., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. kwietnia 1914, Dz. u. p. Nr. 80, dotyczącego ubezpieczenia robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków zarządza się, iż ubezpieczenie, unormowane tem rozporządzeniem cesarskiem, rozpoczyna się w dniu 1. stycznia 1915.

Heinold włr. **Trnka** włr.

342.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 8. grudnia 1914,

dotyczące postanowień wyjątkowych co do terminów w pocztowo-służbowem postępowaniu reklamacyjnem i w traktowaniu przesyłek niedoręczonych wskutek wydarzeń wojennych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. W postępowaniu reklamacyjnem, skargowem oraz w sprawie wynagrodzenia szkoły, odnoszącem się do tutejszo-krajowych przesyłek pocztowych, wstrzymuje się według postanowień punktu 4. rozpoczęcie się i dalszy bieg czasokresów, ustanowionych w tym celu przepisami pocztowymi, odnośnie do tych osób, które w myśl § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178, należy uważać za osoby wojskowe lub za osoby w myśl tegoż rozporządzenia cesarskiego albo rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 27. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 328, na równi z osobami wojskowemi postawione.

2. *a)* Za osoby wojskowe po myśli § 1., ustęp 2., wspomnianego rozporządzenia cesarskiego należy uważać:

α) Osoby, należące do siły zbrojnej austryacko-węgierskiej Monarchii (wspólnego wojska, marynarki wojskowej, obrony krajowej, pospolitego ruszenia);

β) te osoby, które za zasadzie § 7. ustawy o służbie wojskowej lub na zasadzie postanowień ustawowych o powinnościach wojennych zostają powołane do pełnienia usług dla celów wojennych;

γ) personal żandarmeryi polowej, te osoby cywilne, które w urzędowym charakterze przydzielone są do pełnienia służby przy armii w polu lub należą do pocztu, towarzyszącego armii w polu;

δ) wszystkie osoby, pełniące przy armii w polu ochotniczą służbę sanitarną.

b) Z osobami wojskowemi należy w myśl wspomnianego rozporządzenia cesarskiego uważać na równi jeńców lub zakładników, wziętych przez nieprzyjaciela, oraz te osoby, które wskutek wojny doznały przeszkody w znoszeniu się z dyrekcyą poczt i telegrafów lub z urzędem pocztowym.

c) Prócz tego będą stosownie do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 27. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 328, uważane na równi z osobami wojskowemi, wymienionemi pod *a)*, pod warunkiem wzajemności te osoby, które zajmują w istocie takie samo stanowisko w sile zbrojnej jednego z sprzymierzonych państw, prowadzących wojnę.

3. Postanowienia tego paragrafu nie mają zastosowania w takim razie, jeżeli dotycząca osoba ma zastępcę ustawowego lub jeżeli według istniejących przepisów lub na podstawie upoważnienia ustanowiony jest zastępca, uprawniony do przedsiębrania odnośnych czynności, chyba że ten zastępca należy również do osób, wymienionych w punkcie 2.

4. Wstrzymanie biegu czasokresu rozpoczyna się z chwilą, w której osoba, obowiązana do dotrzymania czasokresu, wstąpiła do zatrudnienia w służbie wojennej lub zaszły okoliczności, wymienione pod 2, *b*.

Przerwa nie może jednak rozpocząć się wcześniej jak:

a) co do obowiązanych do służby wojskowej, którzy należą do wspólnego wojska (marynarki wojennej) lub obrony krajowej, z dniem ogłoszenia mobilizacyi;

b) co do obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu z dniem, w którym powołano ich do służby wskutek zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia;

c) co do osób, które na zasadzie § 7. ustawy o służbie wojskowej albo na zasadzie przepisów ustawowych o powinnościach wojennych powołuje się do pełnienia usług w celach wojennych, z dniem, w którym ich do pełnienia tych usług powołano;

d) co do personalu żandarmeryi polowej, co do osób cywilnych, towarzyszących armii w polu w charakterze urzędowym oraz należących do pocztu, towarzyszącego armii w polu, wreszcie co do osób, pełniących ochotniczą służbę sanitarną, z dniem, w którym wstępują w ten stosunek;

e) co do jeńców i zakładników z dniem, w którym nieprzyjaciel ich zabrał;

f) co do osób, które wskutek wojny doznały przeszkody w znoszeniu się z władzą, z chwilą nastania tej przeszkody.

Przy obliczeniu chwili, z którą najwcześniej może zajść wstrzymanie biegu czasokresu na korzyść osób, wymienionych pod 2 c, należy stosować analogicznie powyższe postanowienia.

5. Wstrzymanie biegu czasokresu kończy się z upływem 14. dnia po ustaniu przeszkody.

§ 2.

1. Jeżeli przesyłek listowych, listów pieniężnych i pakietów jakoteż przekazów pocztowych nie można doręczyć adresatom, ponieważ miejscowość odbiorcza zajęta została przez nieprzyjaciela lub połączenie pocztowe z odbiorczym urzędem pocztowym jest przerwane, wówczas należy takie przesyłki zwracać do miejscowości nadawczej. Nie nalży nakładać portoryum za przesyłkę zwrotną, opłaty składowej nie należy zaliczać.

2. Jeżeli przesyłek listowych, listów pieniężnych i pakietów jakoteż przekazów pocztowych nie można doręczyć adresatowi, ponieważ tenże należy do osób, wymienionych w § 1., i doznaje przeszkody w sposób tam wyszczególniony, tudzież ponieważ nie jest możliwe ani doręczenie do rąk innej osoby, do odbioru uprawnionej, ani też dokonanie doręczenia zastępczego, wówczas należy takie przesyłki listowe i listy pieniężne tudzież przekazy pocztowe zwrócić do miejscowości nadawczej, a z pakietami należy postąpić stosownie do przepisów o postępowaniu w sprawie zgłaszania niemożności doręczenia. Za przesyłkę zwrotną nie należy wyznaczać portoryum, opłaty składowej nie należy zaliczać. Odnośnie do sprzedaży przesyłek, ulegających zepsuciu, pozostają w mocy przepisy obowiązujące.

§ 3.

1. Jeżeli przesyłek listowych, listów pieniężnych i pakietów, których nie doręczono, nie można przesłać z powrotem do miejscowości nadawczej (§ 12., III., 1, i VI., rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124), ponieważ miejscowość nadawcza jest zajęta przez nieprzyjaciela lub połączenie pocztowe z tą miejscowością jest przerwane, nadto

2. jeżeli niedoręczonych przesyłek listowych, listów pieniężnych i pakietów nadawczy urząd pocztowy z tego powodu nie może zwrócić (§ 13., I., rozporządzenia, wymienionego w punkcie 1.), ponieważ odsyłający należy do osób, wymienionych w § 1., i doznaje przeszkodzy w sposób tam wyszczególniony, tudzież ponieważ nie jest możliwe ani doręczenie do rąk innej osoby, uprawnionej do odbioru, ani też dokonanie doręczenia zastępczego, jakoteż

3. jeżeli o takich przesyłkach uwiadomiono wprawdzie odsyłającego, lecz w ciągu terminu, ustanowionego w § 13., III., rozporządzenia, wspomnianego w punkcie 1., zaszła co do jego osoby przeszkoda, a wydanie tej przesyłki nie mogło nastąpić według § 8. tegoż rozporządzenia, wówczas winny urzędy pocztowe przesyłki tego rodzaju, o ile ich nie musi się sprzedać z obawy przed zepsuciem się lub zniszczyć z powodu zepsucia, które nastąpiło, oddać oddziałowi dla niedoręczalnych przesyłek pocztowych, gdzie należy je jednak oddzielić od innych przesyłek i aż do dalszego zarządzenia utrzymywać w pogotowiu do rozporządzenia uprawnionego do ich odbioru. Chwilę, w której należy ukończyć przechowywanie, tudzież postępowanie, którego należy wówczas przestrzegać odnośnie do takich przesyłek, poda się do wiadomości w odpowiednim czasie. Na żądanie uprawnionego należy zezwolić na wcześniejszy zwrot przesyłek lub kwoty, uzyskanej z ich sprzedaży.

Za przesyłki tego rodzaju nie należy zaliczać opłaty składowej.

§ 4.

Aż do dalszego zarządzenia nie należy dokonywać zniszczenia zwyczajnych przesyłek listowych, zarządzonego w § 13., V., ustęp 1., rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124. Przesyłki te należy przechowywać bezpiecznie w oddziale dla przesyłek

niedoręczalnych. Chwilę, w której ma się ukończyć przechowywanie, tudzież postępowanie, którego należy wówczas przestrzegać odnośnie do takich przesyłek, poda się do wiadomości w odpowiednim czasie. Żądaniu uprawnionego o wcześniejszy zwrot należy zadość uczynić.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster włr.

343.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 14. grudnia 1914

w sprawie wydania zakazu wypłat w stosunku do Rosyi.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289, dotyczącego środków odwetu w zakresie prawnym i gospodarczym z powodu wydarzeń wojennych, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Postanowienia rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 22. października 1914, Dz. u. p. Nr. 291, o wydaniu zakazu wypłat w stosunku do Wielkiej Brytanii i Francyi mają zastosowanie w odniesieniu do przynależnych do państwa rosyjskiego, jakoteż do osób, które mają swoje miejsce zamieszkania (siedzibę) w Rosyi, z tą zmianą, iż zakaz ten odnosi się także do każdego nabywcy roszczenia bez względu na jego miejsce zamieszkania (siedzibę), jeżeli on je nabył po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Aż do dalszego zarządzenia dozwala się na wypłaty, które niezbędne są dla uzyskania lub utrzymania w mocy patentów i praw, dotyczących znaków i marek w Rosyi.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.